

Interview met Georges Berthoin: de OEES, het Maudling-comité en de EVA (Parijs, 22 juli 2005)

Source: Interview de Georges Berthoin / GEORGES BERTHOIN, Étienne Deschamps, prise de vue : François Fabert.- Paris: CVCE [Prod.], 22.07.2005. CVCE, Sanem (Luxembourg). - VIDEO (00:06:44, Couleur, Son original).

Copyright: (c) Translation CVCE.EU by UNI.LU

All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/interview_met_georges_berthoin_de_oes_het_maudling_comite_en_de_eva_parijs_22_juli_2005-nl-9df9888f-f877-491f-bb1d-f64ba26fb828.html

Date de dernière mise à jour: 09/01/2020

Interview met Georges Berthoin: de OEES, het Maudling-comité en de EVA (Parijs, 22 juli 2005)

[Étienne Deschamps] Indien u dat goed vindt, was ik graag teruggekomen op de houding van de Britten tegenover het project van de Europese constructie. En aangezien we in Parijs zijn, en bovendien niet ver van het Château de la Muette, laat ons het even hebben over een instelling die door sommige historici van de Europese constructie spijtig genoeg wat vergeten is, ik heb het uiteraard over de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking. In 1957-1958, bedenken de Britten een plan, een project dat zij via het Maudling-comité vertalen. Kunt u ons vertellen waarover dit precies ging?

[Georges Berthoin] Het betrof de invoering van een vrijhandelszone. Het idee kwam oorspronkelijk van Spaak die het aan de Britten had voorgesteld maar de Britten hadden er geen gevolg aan gegeven. Toen ze, zoals ik al zei, met verbazing moesten vaststellen dat het Verdrag van Rome was onderhandeld en geratificeerd, wilden ze toch... De beeldspraak die werd gebruikt, was die van de Gemeenschappelijke markt in de vorm van een klontje suiker dat men in de vrijhandelszone in een Brits kopje thee doet en dat daar langzaam zou smelten. Als onderhandelingsplaats werd destijds de OEES gekozen en, tegelijkertijd, hebben ze alles geprobeerd, eerst door de onderhandeling om ze te laten mislukken, en hier heeft onze delegatie een belangrijke rol gespeeld want - merkwaardig genoeg – hebben wij, of althans ik, nooit instructies gekregen van Brussel. Maar, weet u, de eerste pioniers waren in een bijzondere situatie, wij stonden namelijk buiten de hiërarchie en waren trouwens niet erg bereid ons erin te integreren en hadden de Europese zaak in aanmerking genomen, om zo te zeggen en ... begrepen elkaar met een half woord. Dus, naast de strikte beheersbevoegdheid van de Associatieraad en van het associatieverdrag voor kolen en staal, word ik beschouwd als zijnde in een soort voorpost om de Europese vooruitgang te verdedigen en om een hele reeks manoeuvres te verijdelen, bijzonder eerlijk trouwens, maar niettemin manoeuvres, en met een totaal verschillende strategie dan die van de Zes. Het voorstel van het Maudling-comité was vrij doorgedreven, het was een middel om de Zes tot een systeem te trachten overhalen dat in veel opzichten op de Gemeenschappelijke markt trok. Quota's, invoerrechten, enz., enz., zouden worden afgeschaft. Zelfs de Fransen waren op een bepaald moment wat aangetrokken, en de ambassade in Parijs, de Britse ambassade, was bijzonder actief op dit gebied: waarom ingewikkelde soevereiniteitsoverdrachten, waarom de tussenkomst van een niet langer strikt nationale autoriteit, waarom eigenlijk, aangezien het project van de vrijhandelszone vrijwel hetzelfde zal bewerkstelligen maar zonder deze institutionele, bureaucratische verplichtingen, enz., enz.? Ik weet dat in de tijd van Guy Mollet en Christian Pineau, toen Christian Pineau Minister van Buitenlandse zaken was en Guy Mollet Voorzitter van de Raad, Frankrijk zich bijna had laten overhalen. Ik kan u zeggen – als persoonlijke getuigenis – dat ik, aan de vooravond van een Chequers-vergadering, de gelegenheid heb benut om enkele Britten te waarschuwen - overtuigde Europeanen die hun land uiteraard niet verrieden maar hun geloof in Europa een bijzondere plaats toewezen. Dus, uit wat ik van de enen en anderen had vernomen, had ik dus begrepen dat wat aan de heren Mollet en Pineau ging worden voorgesteld, negatieve gevolgen zou hebben voor de Gemeenschappelijke markt. Ze werden dus gewaarschuwd en hebben zich niet laten... hebben deze richting niet gekozen. Eerst heeft het Maudling-comité dus getracht dit project op te heffen, en vervolgens, nadat het was uitgevoerd, in zekere zin in te omringen. De EVA, de Europese Vrijhandelsassociatie, leek als een alternatief voor de Gemeenschappelijke Markt en men ging zien welk systeem het meest doeltreffend en aantrekkelijk was. Het Maudling-comité heeft dus geleid tot deze vrijhandelsassociatie. Om de Gaulle te trachten overhalen, hadden de Britten zelfs voorgesteld om de zetel van wat men in het Frans de AELE noemt, in het Château de la Muette te vestigen. En de Gaulle heeft geantwoord: "Parijs is geen hotel". Daarom hebben ze zich in Geneve gevestigd. En meer nog – en belangwekkend – is het feit dat twee werktalen worden gehanteerd, het Frans en het Engels, terwijl wij al een meertalig systeem toepasten, enz. en hij zegt: "Zie u, dat is heel natuurlijk!" Welnu, de enige partij van de vrijhandelsassociatie die Frans sprak was het kanton van Vaud en het kanton van Geneve, meer niet! Wel, om te tonen dat zij heel open waren, enz. Beide systemen zijn dus in concurrentie getreden en allengs heeft de Gemeenschappelijke markt zich uitgebreid terwijl de vrijhandelszone zich geleidelijk aan heeft ontregeld en de Britten als eersten het schip hebben verlaten. Zij hebben dus moeten vaststellen, om het zo te zeggen, dat zij zich nogmaals hebben vergist terwijl wij de proef van de tijd, om het zo te zeggen, met succes hebben doorstaan.